

یا حی یا قیوم

الحی: زنده‌ای که همیشه زنده و پاینده است به ذات اقدس خویش، و محتاج نیست به حیاتی که به آن زندگی کند.

القیوم: بپا دارنده، ذات مقدسی که پاینده و قائم باشد به ذات خویش، بدون زوال، و تمامی موجودات قائمند به او و او قائم است به اعمال ایشان و اگر لحظه‌ای آنها را به خود واگذار فرماید تمام زمین و آسمان و غیر آن برهم ریزد، پس کلیه موجودات چون ممکنند در وجودشان محتاج به قیوم هستند. گفتن ذکر یا حی و یا قیوم، صد مرتبه در روز چهارشنبه سفارش شده است. گفتن ذکر یا «حی» باعث طول عمر، شفای بیماری، برطرف شدن درد چشم و توسعه معاش می‌شود؛ مداومت بر اسم یا «قیوم» موجب صفای قلب می‌شود؛ امام رضا(ع) فرمود: هر کس این ذکر را زیاد بگوید عمرش طولانی می‌شود و می‌تواند در دلها تصرف کند. بزرگان دین از این دو اسم فواید عجیبه و ثمرات غریبه مشاهده فرموده‌اند، و این دو اسم را مفتاح تمام مطالب دنیا و آخرت دانسته‌اند.

////////////////////////////////////

////////////////////////////////////